

9

december
1968

52. årgang

spejdernes magasin

SPEJDERFRIMÆRKER

- et
morsomt
samle-
objekt

LEIF PALTORP

Der er sikkert mange af jer, der samler på frimærker. I har sikkert også opdaget, at det er meget svært at »følge med«. Der udgives flere og flere frimærker, undertiden i spekulationsøjemed. Mange lande, især mindre stater og mange af de ny selvstændige lande, har opdaget begrebet »motivsamlere«. Det bliver mere og mere en bestemt gruppe frimærker, man interesserer sig for, f.eks. dyr, lokomotiver, rumfart, osv. Et yndet samlereobjekt for spejdere er naturligvis spejderfrimærker.

Hvad er så det for nogle? Det er kort fortalt de mærker, der udsendes i anledning af en eller anden spejderbegivenhed, og som har et motiv fra vor bevægelse, f.eks. et portræt af Baden Powell, nogle spejdere, spejderliljen, osv.

De udsendes som regel i anledning af vedkommende lands spejderjubilæum, en stor international lejr eller konference eller en verdensjamboree.

Der findes idag over 600 forskellige spejderfrimærker, så der er noget at tage fat på. De allertidligste er svære at skaffe, og man skal have mange penge, hvis man skal sikre sig nogle af de frimærker, Baden Powell selv tegnede, lod trykke og udsendte under belejringen af Mafeking. De er forbeholdt

meget pengestærke folk, hvis de overhovedet er til salg.

Men der er mange, mange andre og der kommer stadig flere til. Nogle er meget flotte i mange farver og med rigelig anvendelse af guldtryk. Det er især de nye lande, der på denne måde tilkendegiver, at de har en spejderbevægelse, om den end er nok så lille. Regelen er, at jo mindre bevægelsen er, jo flere frimærker kommer der i en serie. Postvæsenet i disse lande ved, at der er mange, der er motivsamlere.

Man kan samle disse mærker på mange måder. Selvfølgelig kan de købes, men der er også klubber, der som speciale har spejderfrimærker, og som meget gerne hjælper til i den sag. Hvordan sættes de så op? Det morsomste er nok at sætte hvert lands mærker op på særskilte ark, der så kan dekoreres med et lille kort, der viser landets beliggenhed og en kort tekst med angivelse af grunden til mærkets udgivelse, f.eks. Jamboree 1967, ell. lign.

Her er en lille oversigt over de seneste måneders spejderfrimærker. Den er nok ikke komplet, men dog en lille rettesnor.

BAHAMA-ØERNE har i anledning af spejderbevægelsens 60-års jubilæum udsendt to mærker: 3 c.

sort, gul og flerfarvet og 15 c. sort, oliven og flerfarvet. Begge har portrætter af Dronning Elizabeth og Baden Powell.

2 flasker blev fornylig smidt i Themsen i London som flaskepost med adresse til spejderkorpsets chef på Bahamaøerne. De medførte lykønskninger og hilsner på førstedagskuverter fra London-spejderne, som regner med, at de kan krydse Atlanterhavet med den kanariske eller den nordequatoriale strøm – selv om det sagtens kan tage et år eller mere, før de når over. For en sikkerheds skyld blev tilsvarende hilsner sendt ad luftvejen.

BURUNDI har i anledning af Jamboreen i Idaho udsendt en serie polykrome mærker i kantvendt kvadrat. Værdierne er 50 c., 1, 1,50, 2, 4, 10, 14, 17, 24, 26 fr., de første 5 med sølvrand, de øvrige med guldrand. Der er 5 forskellige typer, 1,50 og 17 fr. bærer Baden Powells portræt, de øvrige forskellige situationer fra spejderlivet. Mærkerne er tillige udsendt utakket.

BHUTAN har udsendt en serie til ære for sine pigespejdere. Mærkerne er polykrome og i kantvendt kvadrat. 5 ch. malende spejderpige, 10 ch. spejderpige, der spiller musik, 15 ch. spejderpige, der plukker frugt, 1,50 nu (som 5 ch.), 2,50 nu (som 10 ch.) og 5 nu (som 15

Mærkerne fra Gibraltar er ikke omtalt i teksten, men de er da flotte! Serien omfatter yderligere en værdi: 7 d.

Forsidebilledet stammer fra Magasinets fotokonkurrence og er taget af Ole Weirsøe Nielsen, Holbæk

ch.) Cheytrum-værdierne bærer sølvkant, nultrum-værdierne bærer guldkant. Mærkerne udsendes også utakket. Endvidere er de to højeste værdier udsendt som miniatureark – både takket og utakket.

CEYLON har også udsendt pigespejderfrimærker. De er i anledning af pigespejderbevægelsens 50-års jubilæum i staten. Motivet forestiller et embleme og en spejderpige med flag og værdierne er 3 c. grøn og flerfarvet og 25 c. gul og flerfarvet.

IRAK har også udsendt en spejderserie. 2 f. orange, rød, gul og blå, der forestiller knob, embleme og spejdere. 5 f. polykrom med pigespejdere som motiv, 10 f. grøn, blå, gul og rosa med knob, spejderlilje og spejdere og endelig 15 f. polykrom med drengespejdere på.

ITALIEN udsendte den 29. april et spejderfrimærke til ære for landets bevægelse.

LESOTHO har i anledning af spejderbevægelsens 50-års jubilæum i Lesotho udsendt et spejderfrimærke i værdien 15 c. i farverne olivengrøn, sort og lillabrun med spejderlilje, en spejder og Baden Powell som motiv.

LUXEMBOURG har som led i en velgørighedsserie på 6 mærker udsendt et mærke med værdien 3 fr. + 50 c. i farverne grønoliven/brun

forestillende fyrstens unge søn i spejderuniform.

MALI har i anledning af Verdensjamboreen i USA 1967 udsendt to spejderfrimærker. 70 fr. rødlilla og grøn, der forestiller forskellige knob og 100 fr. rødlilla, brun og sort med en spejder i teltlejr som motiv. Begge mærker har desuden Jamboreens mærke som motiv. De er trykt sammenhængende og mellem dem er en vignette med Jamboreens embleme – dog uden frankeringsværdi.

NIGER har også udsendt spejderfrimærker til ære for Verdensjamboreen i USA. 30 fr. rød, lilla, blå og gråbrun (lejrball), 45 fr. orange, gråbrun og ultramarin (spejdere) og 80 fr. gråbrun, sort og rødlilla (madlavning i lejr).

SEIYUN fejrer også Verdensjamboreen med et luftpostfrimærke, 150 f. gul, grøn og brun. Motivet er en jagtscene (!) med sultanens portræt i medaljon.

URUGUAY har udsendt et 9 s. grå og orange frimærke med en spejder som motiv til ære for Baden Powell.

I kan se – der er nok at starte med, det er en morsom hobby, lærerig og interessant, lige noget for spejdere, der føler sig som medlem af Verdensbroderskabet. God fornøjelse!

Leif Paltorp.

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv

Udsigten 18, 2820 Gentofte

Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret

Frydendalsvej 32, 1809 København V

Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:	sido
Spejderfrimærker	162
Skæg og blå brillor, referat fra landskøvmændsturneringen	164
Ny Hedeby aktiviteter:	
Ny Hedeby marked	166
Hvad laver han mon?	
Præsentation af Stjansen	167
Patruljeblade	167
Jamboree-on-the-air	168
Skovriderens dagbog:	
Om at vise træer ud	168
Vi præsenterer den ny korpsetsdelso	170
Spejder Tidende	172
Æressiden	173
Spejderkryds	174
Aktuelle meninger	174
Bjørns Rejsor	175
Jungle Nyt	178
Møbler til patruljelokalet (Kulso)	180

Trykt i Clemenstrykkeriet, Århus

Petter Skovmand fortæller om
Landsskovmandsturneringen

SKÆG OG BLÅ BRILLER

Det første vi bemærkede, da vi onsdag aften – i natten klam og kold – ankom til afdeling z's hovedkvarter, var et par skovmænd, som havde tømt sparebøssen og købt en nydelig paraply – dødgodt!

Da det regnede, og vi iøvrigt ikke havde noget særligt at ta' os til, fik vi i en fart hæklet en bivuak og krøb i poserne. Selv om vi i forvejen var blevet advaret om, at vi ville blive vækket kl. 6.00, fik vi alligevel noget af et chock, da 17 larmende vækkeure forstærket med 60 watts udgangseffekt brat standsede Nullermands snorken. Nullermænd det er min makker. Heldigvis blev vækkeurene afløst af liflig musik, som desværre gang på gang blev afbrudt af en irriterende stemme, som absolut ville ha' os ud af poserne. Nå, vi ku' jo lige så godt føje ham, nu da nattesøvnen alligevel var spoleret. Efter en gang morgenmad blev vi kørt ud i geografin. Her skulle vi på hike og kom først til en bunker, hvor der lå et fuldstændig dødt lig – det var forresten et damelig. Nullermænd mente, at det var af hensyn til det pigespejderhold, som osse var med. En af de her skæg og blå brillgutter havde undersøgt liget og fundet et brev, som tydede på, at

der foregik noget mistænkeligt på en papfabrik længere sydpå, så vi jollede af.

På papfabrikken blev vi vist rundt af nogle af folkene, og vi fik skrevet en længere fristil om papfabrikation i rapportbogen. Vi havde osse fundet ud af, at fabrikken leverede papkasser til en smed i Tønning, så ham aflagde vi et besøg. Han havde mægtig travlt med at lave roeoptagere, og da vi egentlig er nogle mægtig flinke fyre, hjalp vi ham selvfølgelig med at lave et håndtag. En af smedesvendene brokkede sig over, at det var lidt skævt, men da Nullermænd havde forklaret ham, at det var beregnet til sukkerroer, faldt han hurtigt til ro igen. Vi skulle så ud til et sted, hvor nogle flyvere ikke længere fløj ligeud. Her gik et par fyre og målte skrænter – og de ville minsandten osse hjælpes. Først måtte vi lave et mingeleringsapparat – det blev ret godt. Så gik vi i gang med at mingelere skrænten – det blev ret dårligt. Nullermænd er ikke så skrap til den slags. Vi tøfledede videre til Vinding, hvor vi bællede sodavand, inden vi fortsatte langs den philuristanske jernbane. Her fik vi skrevet en hel masse om tunneldale og eurovisionskløfter i

hikebogen. Så stødte vi på en jernbanemand, som ville ha' os til at reparere en telefon – det er sjældent, man får lejlighed til at gøre så mange gode gerninger på én dag. Da vi fandt telefonen, lå der en halvdød gut, som omgående greb Nullermænd i poten og rystede i de sidste krampetrækninger. Det viste sig senere, at han havde håndtrykket en morsemelding, men det fattede Nullermænd først bagefter. Nullermænd er ikke så skrap til sådan noget. Så dyrkede vi telefonen og fik at vide, hvor vi skulle hen. Efter en længere tur nåede vi frem til noget af det rigtige – en skovpølsemand! En rigtig ægte pølsemand med hele ho'det fyldt med rigtig ægte skæg og rigtig ægte varme pølser i skuffen – ah! Vi sad lige og var faldet lidt til ro, da pøsegutten gjorde os opmærksom på, at der hang en fremmed mands mappe på pølsevognen, og vi ku' forstå på ham, at han ville ha' os til at krænke privatlivets fred. Vi nænnede ikke at skuffe ham, og fandt noget stads i sort papir, som skulle fremkaldes i ABZ-studios, som lå længere inde i skoven. Det viste sig at være et billede af et maskingevær, og pludselig si'r Nullermænd: »Dæleme', der sit-

ter mit sukkerroejern.« Det var håndtaget på maskingeværet. Så var vi jo nok klar over, hvad smeden i Tønning gik og lavede efter lukketid i stedet for at gå hjem til konen. Ak ja, de smede, de smede.

Derefter gik vi til bivuakpladsen, hvor vi fabrikerede en gang æbleflæsk, som fik dommerne til at se genert på os. De ku' nok ikke li' og sige, hvordan det smagte. Det var osse ligemeget – det vidste vi godt af os selv.

Næste morgen blev vi piftet ud på o-løb, og 13 km på de philuristanske sletter fik hurtigt frosten til at gå af tærerne. Der er for resten en del grimme buler i landskabet på de kanter, næste gang ku' de godt organisere en gang gulvafhøvling først. O-løbet tog en del tid, fordi vi var et lille smut ude at snuse til et område uden for kortet. Nullerland påstår, at de hvide kanter på kortet er uudforskede områder, som ingen skovmand med respekt for sig selv undlader at besøge, når han alligevel er i nærheden. Nå, vi fandt da hjem igen og fik stukket en kode i hånden. Det var noget med et skakbræt, men da der ikke er nogen af os, som har en stand forpind på skak, opgav vi den. Nullerland spurgte skæg og blå brilleguttene, om vi ikke ku' få noget med et raflebæger i stedet for – det ved man da hvad er. Så blev han sur, og vi fandt det klogest at jazze af.

Efter en enkelt is nåede vi frem til næste bivuakplads, hvor vi dykkede ned i forhistorien og blev sat i gang med at bygge et bærebud med 25.000 besnøringer – vammelt! Da vi var færdige, var Nullerland kommet til at sidde indeni, så vi spildte lidt tid med at lege udbryderkonge. Det gik nu ret let – Nullerland er ikke så skrap til besnøringer. Så var det blevet madtid, og vi skulle have en ret, der hed Risotto. Nu har Nullerland aldrig kunnet døje Otto, så han lavede Ris Vilhelm i stedet for. Det smagte osse meget godt.

Den næste morgen var vi ved at være lidt matte i futterne, men vi kom da af sted. Der var nogle skæg og blå brille-fyre, som gik og klunsede i det nede ved en sø. Dem sku' vi hjælpe med at bygge

en båd, som de kaldte en pamhule. Vores blev godt nok hul, men vi må ha, lavet for lidt pam, for den sank, da den var kommet et godt stykke ud på søen. Desværre var det mig, der sad i den. Nullerland stod inde på bredden og mumlede: »Tyve favne – ingen bund« – hvad han så mente med det. Han er ikke særlig morsom i den slags situationer. Nå, jeg rystede duggen af mig, og oppe på landevejen traf vi så en skæg og blå brille-mand, som vist var lidt blød i bolden, for han stod og mimrede noget om opkastning eller nedkastning ved Sara. Han var nu god nok alligevel, for han skaffede os en bil, som alligevel skulle samme vej. Desværre blev vi stoppet af en avismand, som gik og råbte sig hæs på landevejen. Han stak os en løbeseddel, hvor der stod noget om, at spejderchefen John Grevphy røg hash i »Salten Hot House«. Det lød jo ganske opløftende, så vi futede af sted. Snart kunne vi høre forjættende beattoner, og vi smed oppakningen og gled indenfor. Mand – et poptempel, med go-go-piger og dæmpet belysning. Vi nød en enkelt genstand og var egentlig indstillet på at slå os ned for resten af dagen, da vi blev smidt ud af bartenderen – en led ka'l. Vi fik senere at vide, at der var en farvemorsekode i Hot-huset, den hang oven over go-go-pigerne. Og så højt er der vel ingen, der står og glori, som Nullerland sagde. Han var for resten temmelig fjern i blikket resten af dagen. Vi måtte altså videre og nåede frem til et sted, hvor vi skulle bygge en bådsmandstol med en utrolig masse huller og tapper og besnøringer og skidt. Jeg ku' godt li' engang og hilse på den bådsmand, som har lagt model til. Så strøg vi ned til floden, hvor der var spændt en 50 m lang violinstreng over. Op i taljen og over på den anden side – den var ikke uden ærmer. På den anden side af floden skulle vi knokle en original for en høne, som hed »Peter Hønsety« – originalen altså. Han var for resten flink nok, for han slagtede hønen for os, men vi måtte selv ta' habitten af den. Efter et besøg på en illegal telefoncentral kom vi til bivuakpladsen, hvor hønen blev spidstegt og serveret med pommes

frites. Jeg var så heldig at få ønskebenet, og ønskede at Nullerland ville ha' læst opskriften ordentlig igennem. Han er ikke så skrap til at lave mad.

Lidt hen på aftenen blev hele bundtet samlet på vores bivuakplads, som lå ved en sø, og vi gik sammen med en hel masse skæg og blå brille-folk over på den anden side, fordi der gik rygter om, at der ville ske et eller andet, det gjorde der vist nok osse, men det var så fåget, at man ikke kunne se, hvad det var. Kun Nullerland, men han ska' osse altid mase sig frem, han havde set nogle frømand gå i land og aflevere nogle containere.

Så kørte vi tilbage til afdeling z's hovedkvarter. Da vi var stavlet op allesammen, kom Philuristans hemmelige politiorkester frem på arenaen og gav den hele armen – Nullerland hulkede af grin. Til sidst kom politiinspektør von Machtesløs frem og sagde tak for hjælpen, og vi fik at vide, hvem der var blevet nummer et eller andet fint i spejderklubbens konkurrence, mens en af klubspidserne overrakte præmier. Mig og Nullerland blev ikke nævnt, men det er osse ligemeget, for vi havde haft det hyleskægt.

Skrevet af Petter Skovmand,
Balaclavastammen.

(For Nullerland er ikke så skrap til at skrive.)

TOP TI

1. Niels Bentzen – Morton Kaspersen
Tonkawastammen, Sv. Gønges div. 675 p.
 2. Søren Christensen – Claus Skov Madson
Lars Dyrskjød, Limfjords div.. 639 p.
 3. Henrik Mikkelsen – Kaj Hanson
1. Ballerup, Harrestrup div. 611 p.
 4. Peter B. Jørgensen – Frank Aaen
Aalborghus, Limfjords div. 610 p.
 5. Freddy Nielson – Henrik Christiansen
Tonkawastammen, Sv. Gønges div. 587 p.
 6. Lars Trølsen – Peter Halkier
1. Silkeborg, St. Blicher div. 568 p.
 7. Henrik Madson – Jens P. Jensen
Kong Hans, Limfjords div. 548 p.
 8. Lars Mathiasen – Sigurd Pedersen
1. Duoholm, Nordvest div. 541 p.
 9. Jannik Bondo Jacobson – Henrik Bach
Chr. 4., Frederiksborg div. 530 p.
 10. Henrik B. Jørgensen – Niels Grønbaek
Chr. 4./Fr. 2., Frederiksborg div. 525 p.
-

VIKINGER

STAV

BONDE

TÅRN

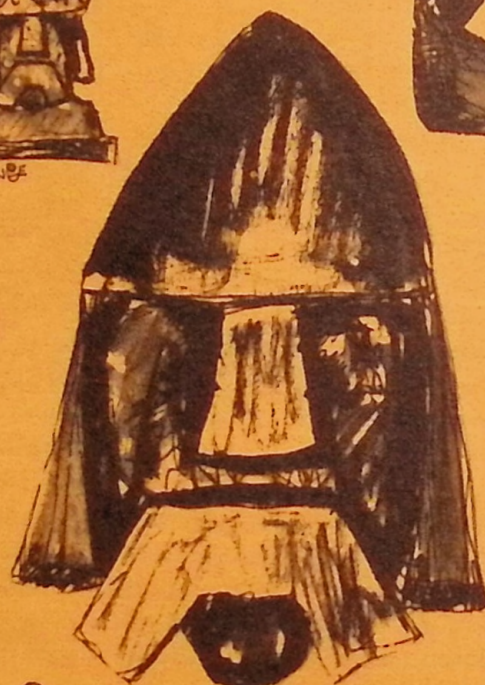
PAPIRKNIV

BARMDASKERE

KONIG

LØBER

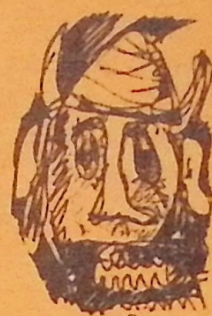
SPRINGER

TORVÆDE

DROVNING

OLIHARTIG

PROFIL

Tag et stykke træ. Helst fersk eg. Sav et stykke af på ca. 25 cm. Kløv det ud i firkantede stykker på ca. 1×1 tomme. Så har du råmaterialet til mange fornøjelige timer.

Begynd med at skære et vikingehoved beregnet til en »barmdasker«.

Hovedet skal skæres af oppe under håret og skægget. Derefter borer man et hul lodret igennem hovedet, så man kan få en lædersnøre igennem.

Når man bliver dygtigere, kan man gå i gang med at skære skakbrikker, papirknive osv. En spejderstav bestående af lutter vikingehoveder oven på hinanden, går man i gang med, når snittedillen kommer.

Snittedillen får man ved fjerde eller femte viking. Så kan man simpelthen ikke lade være. Men vær ikke ked af det. Alle vikinger kan sælges til korpslejrens hedebymarked, så der kan man genindtjene noget af det beløb, man har betalt for at komme i korpslejr.

Til at snitte vikinger med, benytter man bedst en god lommekniv. En dolk er lidt for stor til arbejdet. Det er yderst vigtigt, at kniven er skarp, så snittene står klare og skarpe.

Hovederne kan efterbehandles f.eks. med salmiakspiritus, så bliver de brune. Eller man kan gnide dem ind i stearin og brænde dem over et tændt stearinlys. Man kan også bare gøre dem beskidte i asken fra et bål, eller gå med dem i lommen et stykke tid sammen med piben.

God fornøjelse.

Der er mange flere ideer til Hedebymarkedet i Ny-Hedebybogen.

HEDEBYMARKEDET

HVAD LAVER HAN MON?

Som I kan se på billedet, er Stjansen ikke en mand, der bryder sig om det skarpe projektørlys. Han foretrækker at sidde afslappet i en kreds af skovmænd, rovere og ledere, hvis han da ikke til planlægningsmøder søger at finde ny veje frem sammen med sine medarbejdere eller sidder hjemme bag skrivemaskinen og telefonen i energisk arbejde for at få planerne ført ud i livet.

Stjansen blev født under navnet Erik Christiansen i Slagelse i 1939. I 1947 meldte han sig ind i 1. Ris-skov, hvor han gennemløb hele sin ulve-, spejder-, skovmands-, rover- og ledertid, fra 1958 som skovmandsleder. Her fik han spejdernavnet »Stjansen«, og herfra blev han hentet til DASK-jobbet i Århus Bjerg Division i 1965. Året efter var han med til at skabe wodteamet (korpsets idé-udvalg for skovmandsarbejdet) og i 1967 med til at lede landsskovmandsturneringen Vester Vov Vov. I september måned i dette år indtrådte han i den nye korpsledelse som seniorleder, dvs. at han skal tage sig af skovmands- og roverarbejdet.

I denne egenskab skal Stjansen nu lede skovmændene og roverne under korpsslejren. Der bliver både en skovmands- og en roverlejr med fælles ledelse og delvis fælles tjenesteopgaver og aktiviteter.

For at aflaste Erikj, og for at lejren overhovedet kan køre, har skovmændene og roverne påtaget sig den praktiske side af sagen. Det

drejer sig bl.a. om pioneropgaverne, vagtjenesten og oprydningen. Bliver vi skovmænd og rovere nok – og det regner vi med! – bliver der også rig lejlighed til aktiviteter såsom de historisk-arkæologiske forsøg, o-løb, idræt, hejks og musikaftener.

Når I derfor til sommer skal ned at »agere på korpsslejrs scenen«, er det skovmændene og roverne, der sørger for det tekniske bag kulisserne, således at »projektørlyset« kastes på netop jeres trop i det rigtige øjeblik.

Hvis én mand skulle sørge for alt det, fik han nok at gøre! Men Stjansen har sikret sig et godt team af medarbejdere, hvis kerne udgøres af det såkaldte »seksmandsudvalg«, ihærdige folk fra både skovmands- og roverside. Det er her trådene samles, tjenesteopgaverne og aktiviteterne planlægges. Og herfra udgår efterhånden flere og flere tråde til landets skovmands»patruljer« og roverklarer, hvor der arbejdes med foropgaver til lejren og planlægges deltagelse.

Føj så hertil, at en af skovmændenes foropgaver er i julen, bededagene og pinsen at opbygge én eller flere modeller i halv størrelse af Trelleborghusene på »Højborg«, ja, så vil du forstå, at Stjansen er en travl mand i øjeblikket.

Men aldrig mere travl end at han stadig har tid til at sidde afslappet i en kreds af skovmænd, rovere og ledere.

PATRULJE BLADE

Ny redaktør

Patruljebladsspalten redigeres fremover af PL Jens Andersen, Lyngby. Vi siger Darzee tak for hans indsats med starten af rubrikken.

Patruljebladene bedes fremover sendt til Magasinets redaktion:

Spejdernes Magasin
Udsigten 18
2820 Gentofte

og altså ikke længere direkte til Poul Wilcke – tak!

Læst

Set i Ørnefjeren, omenes nye patroljeråb:

Agwla sember fortis øst
tsinga wana hej
heja hop sig ej stop.
Vi vil nå til målets top
kongemønen op.

Høgepatruljen, 1. Sønderup trop har en patroljekonkurrence løbende. En af opgaverne lyder: Fremstil en skulptur ud af en »fantastisk« trærod eller gren til patroljelokalet. Var det ikke en idé for jeres patrolje?

I bladet Mic Mac, der er kendt over næsten hele Sydsjælland, reklamerer man med »lette sommeruniformer for piger«. Var det ikke noget for dig. Herunder ser du bladets stempel, som viser, at de vist ikke har noget besvær med at følge med.

Et af punkterne i et nyt duelighedstegn, som Skovduerne, Ridder Roland, har indført, lyder således:

Udform og udfør 4 elementære fremgangsmåder til ødelæggelse af nydelige plakater, f.eks. tegn brillen på kønne fotomodeller eller fremstil et selvklæbende Per Knockle-apat skæg.

Tak skal du have ...

micmac

NU ER DER
8 MÅNEDER
TIL KORPSLEJREN

JAMBOREE ON-THE-AIR

Frie fugle fortæller om deltagelse i JOTA 1968

»Jamboree-on-the-Air« også kaldet JOTA er slut for denne gang, og der er desværre et helt år til næste gang, vi skal have spejderkontakt via æteren.

Jeg skriver desværre, for det var virkelig en oplevelse at være med.

Men hvordan startede det egentlig? Hvordan fik vi den idé at deltage i et sådant arrangement?

Det har nok ligget og luret i underbevidstheden, at der måtte være muligheder for at interessere drenge. Der er teknik, elektronik og spænding i rigt mål.

En skønne dag er der sendt en hverveskrivelse ud til alle spejdere, og resultatet viser sig i løbet af få dage. Der er virkelig interesse. Vi starter FRIE FUGLE TELESEKTION, hvor det første mål er deltagelse i JOTA 1968.

Ballast må vi have med for at få udbytte af vor deltagelse. Første møde må derfor tilbringes med samtale om baggrunden for JOTA, myndighedernes krav til os m.v. Og teknisk viden skal vi også tilegne os.

Og vi må øve os i at lytte til de mærkelige lyde i æteren. Det lyder jo, som om det er Anders And og alle hans fætre, der holder møde.

Antennemaster rejses – og bliver delvis ødelagt af de såkaldte »ungdommelige elementer«. På den igen – og antennen hænger og venter nu kun på at udsende vort råb i æteren: »CQ jamboree fra OZ5FW«.

OZ5FW var det kaldesignal, vi fik tildelt fra Post- og Telegrafvæsenet, vistnok som den første spejdergruppe i Danmark. Men det skal vi vist ikke være så stolte af. Se blot til nordmændene. Det vrirler med spejderstationer i Norge.

Week-enden oprinder, og i et par timers tid, inden den egentlige JOTA begynder, sidder vi ved senderen og prøver vore vinger.

Jo – grejet virker, og vort opkald besvares af danske amatører; selv forbindelsen med Færøerne gik fint igennem.

Så sker det – klokken er nu 00.01 GMT. Vi glemmer alt omkring os, glemmer at spise, glemmer at sove – kort sagt: vi lever i æteren.

Og hvad opnåede vi så? Målt med den store tommestok er vor indsats sikkert kun beskeden. Men for os var det store ting, og den største oplevelse? Ja, det var vel nok, da vi fik forbindelse med Baden Powell House i London, GB3BPH, og kammeratskabet i æteren fornægtede sig ikke. Da vi bad John i London tale lidt langsommere, var det en selvfølge, at han talte netop så langsomt og tydeligt, at vi allesammen kunne følge med.

Og så var der jo også den lange sludder, vi fik med OH2SUF i Helsingfors. Det var Scout Union Finlands egen sender, hvor vi fik lejlighed til at sende en hilsen til vor frændegruppe, »Spanerne« fra Helsingfors.

I Østersøen lå de svenske søspejders træningsskib »Sårpen«, og operatøren ombord, »Bertil«, var flink til at svare på vort opkald. Jo – det gik fint alt sammen.

Dertil kom så efterhånden hele den række af kaldesignaler og navne, som vi lidt efter lidt kom i forbindelse med.

I løbet af de 24 timer, vor sender var i gang, kom vi i forbindelse med spejderstationer i Sverige, Norge, Finland, England og Vesttyskland. Men hvor var de danske spejdere henne? Det var for sløjt. Skulle vi virkelig være eneste station til at repræsentere Danmark? Utroligt – men måske sandt.

OZ3AG

Skulle der trods alt være spejdere, der har deltaget i JOTA, uden at det er blevet hørt, hos FRIE FUGLE, skriv da omg. et postkort til

A. F. Gølfredsen
Peder Lykkesvej 23
2300 København S

således at deltagelsen kan blive registreret.

Skovriderens dagbog

Det sker stadig, at man møder folk, der tror, at skovrideren er en rar gammel mand, der vandrer rundt i skoven med bøsse og hund og fasanfjer i den grønne hat. De bliver sørgeligt skuffede, når de i stedet møder en ung, fortravlet forretningsmand, der, når han en sjælden gang er i skoven, racer rundt i snavset varevogn med målebånd og notesbog.

Lykke er derfor, når man som i dag (lørdag eftermiddag) har tid til at gå i ro og mag og »vise ud«, dvs. at mærke de træer i en bevoksning, der skal fældes.

Vi foretager hvert år en gennemgugning af ca. 1/3 af distriktets bevoksninger, foruden at vi normalt afdriver, dvs. hugger alle træerne og planter ny, på ca. 1/10 af distriktet. Inden vi når så vidt, at vi kan »vise ud«, er der imidlertid gået mange overvejelser og flere ugers arbejde forud med at lave en hugstplan:

OM AT »VISE UD«

TEKST OG FOTOS: LANGEHAJ

◀ Her ses to 40-årige egubevoksninger – i den til højre er der aldrig tyndet ud – i den til venstre er der til gengæld hugget meget kraftigt. Træerne i den sidstnævnte er gennemsnitligt en halv gang tykkere end i den første!

Dette er trækroneerne i to 25-årige rød-granbevoksninger. På billedet til venstre ses tydeligt, hvordan træerne generer hin-

anden, når de står så tæt. Til højre har træerne god plads til at udvikle sig på.

Når høsten er overstået, ved vi nogenlunde, hvor mange penge vi skal tjene på skovdriften, for at godsejeren kan klare sine forpligtelser.

Vi kan så regne ud, hvor meget træ vi skal hugge for at tjene disse penge. Nu kan du måske huske, at jeg i foråret fortalte om alt det stormfældede grantræ, vi oplagrede i søen ved savværket. Da vort savværk ikke kan overkomme at skære mere grantræ, må vi derfor fortrinsvis fælde løvtræ i år. På grund af stormen fik vi ikke hugget så meget igennem i fjor, som vi skulle, og vi har derfor i år valgt at gennemhugge næsten alle vore ældre løvtræbevoksninger og til gengæld kun afdrive halvt så meget.

Det er heller ikke ligegyldigt, hvilken rækkefølge vi tager bevoksningerne i. Hvis skovarbejderne den

ene dag skal arbejde i Mølleskoven, derpå halvanden dag i Vester-skoven, to dage i Strandskoven osv., går der alt for megen tid med at flytte værktøj, maskiner og skure. Vi skal også klippe pyntegrønt i oktober og november, og det er derfor praktisk, at vi sørger for at hugge de store douglasgranafdelinger igennem i oktober, så vi kan klippe grønt af toppen på de fældede træer.

Og når så endelig alt dette er planlagt, er det, at skovfogeden og jeg kan »vise ud«. Hvilke træer hugger man da? Jeg vil hellere vende spørgsmålet om og sige: Hvilke træer vil vi helst lade vokse videre? Formålet med skovdriften er jo ganske enkelt at tjene penge – og følgelig lader vi de træer blive stående, som har den mest værdifulde tilvækst – dvs. dem, som har den bedste kvalitet, som regel

de tykkeste, mest lige og med færrest knaster.

En gammel regel siger, at man skal hugge dem, der gør skade (ved at genere andre – bedre – træer i væksten), og dem, der ikke gør gavn (ved at producere tilstrækkeligt værdifuldt ved).

Nu er det selvfølgelig umuligt at lære jer, hvordan man viser ud, men kik engang lidt på billederne. Som I kan se, er det oppe i trækroneerne, man finder ud af, hvilke træer der skal leve, og hvilke der skal dø.

Men nu forstår du måske, at en mand, der, som jeg i øjeblikket, går rundt med næsen i sky og skærer lange, dybe ridser i træernes bark, ikke behøver at være en sindssyg vandal, der ødelægger skoven – sandsynligvis er det »bare« en forstmand, der plejer sin skov ved at »vise ud«.

HVEM LEDER KORPSET?

John Grevy indtrådt som søspejder i »Fribytterne« i 1946. Leder af Operation Helleristning 1961, kontingentleder på Rovermoot 1965, korpsets roverleder 1966, leder af Kátangut ekspeditionen 1967, spejderchef april 1968.

Mogens Jensen indtrådt som ulv 1932, TF 1941-49, DASK og KC i Grønsediv., leder af spejderførertæningen fra 1960-68, TF Herlufsholm trop fra 1962, medlem af korpsets ledelsen fra 1963, vicespejderchef fra 1963, vicespejderchef fra sept. 1968.

Peter Viggo Mørch indtrådt som spejder 1930, TA Glenterne 1937-43, TF 1946-50, DAS Ejer Bavnehøj div. 1951-66, KC 1953-59, medlem af korpsets ledelsen som leder af førertæningen fra 1966. Vicespejderchef fra september 1968.

Tove Glahn FA i 1945, FF 2. Ordrup 1945-58, DAU Dyrehave div. 1960-66, leder af ulvførertæningen 1966-68, medlem af korpsets ledelsen fra 1966. Ulveleder fra september 1968.

Jens Østergaard indtrådt som ulv i 1945, TA, FF, TA og TF i 6. Sønderbro fra 1953-60, KF og TF sammesteds 1960-63, DC i Sønderbro div. fra 1965. Spejderleder september 1968.

Erik Christiansen indtrådt som ulv i 1947, TA 1. Risskov 1957, DASK Århus Bjerg div. 1965. Seniorleder september 1968.

John Nielsen DA Vestjyske div. 1955. TF Struer søtrop 1954-65, DASØ 1955-67. Leder af søspejderførertæningen fra 1967. KF Tre Høje Klan, Struer sø fra 1965. Medlem af korpsets ledelsen som leder af søspejderarbejdet fra 1966, og fortsætter hermed.

Leif Paltorf KFUM-spejder fra 1934-56, TA 5. Ø. 1956-60, DC Østerbro 1960-66. Medlem af korpsets ledelsen, sekretær for internationalt fra 1966 og fortsætter hermed.

Jørgen Guldberg Rasmussen indtrådt som ulv i 1951. TA i 1. Sundby 1960, DASK Sundby 1965. DCC

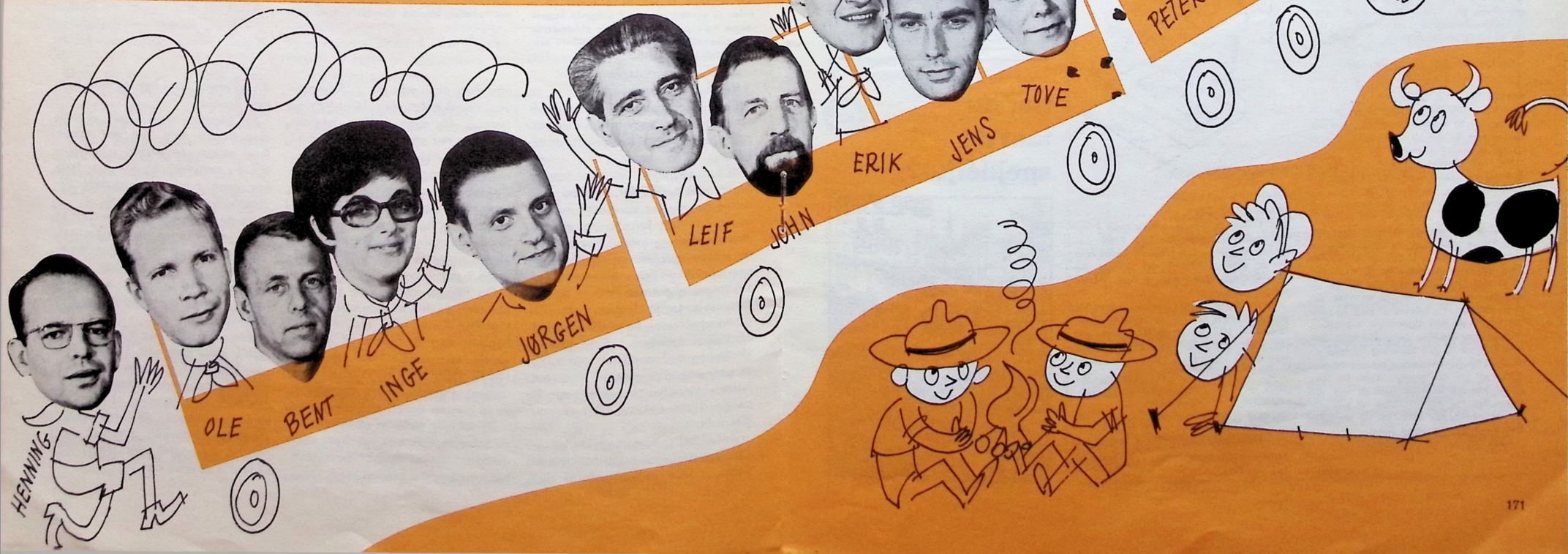
for Primispejderkurser fra september 1968.

Inge Rasmussen FA 5. Århus flok 1956-58, FF 1958-62. DAU Århus Skov 1961-64. Ulvegilwellsekretær fra 1962, FF Sønderhald flok 1965-66, Akaleleder september 1968.

Bent Wessel indtrådt som ulv 1944. TF og TA i 1. Hjørring fra 1955-65. KAS Vendelbo kolonne 1964-68. DAR Vendelbo div. 1968. DCC spejder september 1968.

Ole Berg indtrådt som ulv i 1942, KF Vedels Egne 1954-55, KF Valby 1955-57, DAR og DASK i By div. 1957-60, TF 1. Højbjerg Skåde 1961-65. KF 1964-66. DCC Primispejder 1967. DCC senior (= rover og skovmænd) september 1968.

Henning Mysager. TA Kastrup Tårnby 1950-52 og 55-56, KF 56-57. DAR Amagerland 1957-61. DCC Rover og medlem af korpsets ledelsen 1964. NTC (= leder af hele korpsets ledertræning) sept. 1968.

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

796 mm

Med ikke mindre end 796 mm spalteplass omtales 2. Holte trops sommerlejr i det svenske dagblad YSTADS ALLEHANDA.

At dømme efter artiklen har 2. Holte i allerhøjeste grad været værdige repræsentanter for vort korps.

Troppen cyklede via Havnegade/Malmö til Sandhamaren. Her var standlejr, hvo. de første to dage gik med lejrarbejder efter Kulso-metoden. Næste dag lavede man minigolfbane, og derpå fulgte en to-dages høj. Stort lejrbaal med gæster, olympiadedag og primitiv madlavning fattedes naturligvis heller ikke i troppens lejrprogram.

Hvis bare halvdelen af den begejstring, der kom til udtryk i den svenske artikel, er berettiget, må det have været en særdeles vellykket lejr. Og det er vi naturligvis heller ikke i tvivl om, at det har. 2. Holte er jo mere end 25 år gammel og har tradition for at lave vellykkede arrangementer.

sk.

En husdrøm

3. Valdemar Sejr i Ringsted har fået et bondehus til rådighed i en årrække ved, at de selv skulle gøre huset i stand. Huset ligger i Skjoldnæsholmskoven. Herligheden er stillet til rådighed af godsejer W. Bruun de Neergaard.

Der påtænkes en snarlig indvielse.

KRITIK

Man hører ofte nogen sige, at enhver vel må ha' lov til at sige og skrive, hvad der passer ham. Er det nu også rigtigt, hvis vi tænker os ordentligt om?

Nej, det er ikke rigtigt. For vi har så sandelig et ansvar for, hvad vi siger, og med det ansvar følger der naturligvis en begrænsning for, hvad vi kan tillade os at sige.

Hvis du vil kritisere et eller andet hos dine kammerater, føler du forhåbentlig, at du ikke altid kan tale lige ud af karsken bælg. Du føler et ansvar for, hvad du skal til at sige, og du gør dig alle mulige anstrengelser for at kritisere på en måde, der er passende - - - hvis du er klog og giver dig tid, så du ikke siger noget overilet.

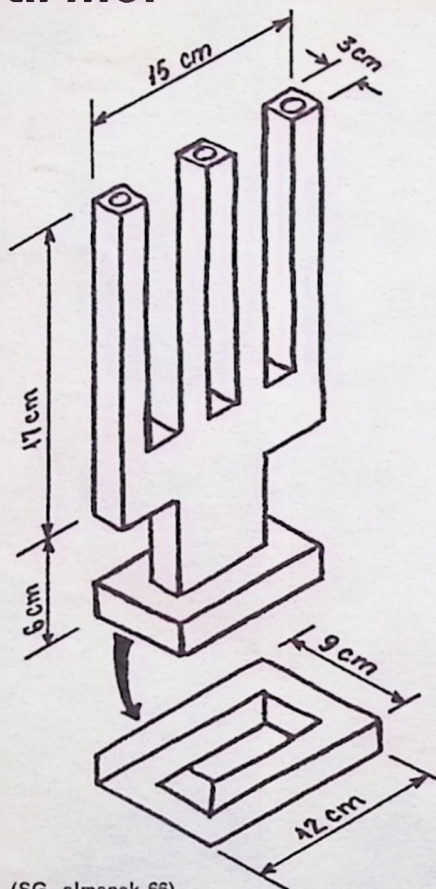
Det er en god ting dette. Du søger dermed at være en god kammerat og føler dit ansvar over for det fællesskab, du tilhører.

Med alt det, der er sagt, mener jeg ikke, at du ikke må kritisere. Hvis du føler det nødvendigt, er det din pligt at kritisere. Det er måden, det gøres på, og hensigten med din kritik, der er så vigtig.

Tænk dig om, før du kritiserer!

ac
(Bjergposten)

Julegaven til mor

(SG. almanak 66)

FRA BOGMARKEDET

Vort korpsforlag sender måske snart 2 nye flokførerhåndbøger på markedet. 1. del: Jeg, en flokfører, med små elegante bemærkninger om arbejdet med de små juniorer. Senere udsendes 2. del med 15 sider illustreret judoteknik.

Depotets lille købervejledning: »Hvad kan jeg være heldig at finde på depotet«, med undertitlen »Giv os tid, så får vi også det, De søger, på lager«. En oplagt gavebog med mange fine vink til køber - og sælger.

Bumlehumle
(Øbroerne)

SKRIV DOG

til SPEJDERTIDENDE og fortæl om spændende oplevelser i din trop eller patrulje.

Julepoesi

Gavetid og ondt-i-mave-tid,
klejnevrid og klippe-hjerte-tid.
Med ivrig brug af sakse
klippes mange slagse

Skolefri og jubelskrig,
intet laktieterperi.
Ønskeseddel-skriveri:
- mango ønsker, op til ti.

ULV i julekagoland
hvæsso vil sin skarpe tand,
- huggor moders kager.
Noj da, hvor de smager.

Snobrødsbag med julesmag
er en rigtig spejdersag.
Over baal det vendes,
sort og hårdt det brændes.

Julegæs i gåsegang,
ulvehyl og spejdersang,
julesne på jorden -
DET ER JUL I NORDEN.

(Stifinderen 7. Ø.)

Har du fået dit spejderjul?

æres siden

1.KL. SPEJDERE

3. Valdemar Søjr
SM Klaus Frøjdahl
SM Per Frøjdahl
SM Leif Hansen

VÆBNERE

3. Valdemar Søjr
SM Leif Hansen
PF Mogens Rys
PA Jørgen Fround
PF Jørgen Stahl
PF Kurt Olsen
SM Klaus Frøjdahl
SM Per Frøjdahl
SM Gert Hansen
SM Jan Petersen

3. Køge
PF Frank Larsen

MacDonall
SP Torben Jensen

Robin Hood
SM Steen Krømmelboin

km VANDRINGER

100 km
3. Valdemar Søjr
PA Jørgen Fround
SP Jens Klastrup

90 km
3. Valdemar Søjr
SM Klaus Frøjdahl
SM Per Frøjdahl

60 km
1. Valdemar Søjr
SP Hasse Nielsen
SP Tonny Hansen

Hadsund trop
PF Søren Peter Riisgaard
Olesen
PA Martin Brøgger Jensen
SP Erik Dalby Hansen
SP Niels Ejner Sørensen
SP Kim Bo Larsen

Redaktionen sluttet
15. oktober 1968

Find julegaverne i depotets julekatalog

- og så har vi fået
Færøtrøjerne
i flere størrelser, til
kr. 96,00 106,00
116,00 126,00

Åbningstider i julen og nytår:

den 17. - 21. december: kl. 9 - 20
søndag den 22. december: kl. 16 - 20
mandag den 23. december: kl. 9 - 20
tirsdag den 24. december: kl. 9 - 14
tirsdag den 31. december: kl. 9 - 14

Det Danske Spejderkorps Depot

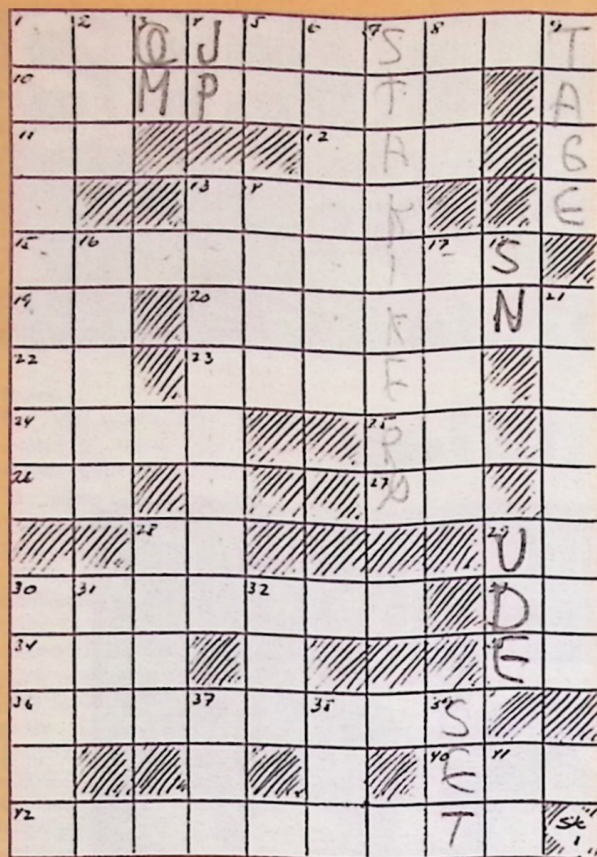
Norre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

SPEJDER KRYDS

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. og by: _____

Løsninger indsendes senest 5. januar til

SPEJDERNES MAGASIN

Udsigten 18

2820 Gentofte

mærket »Spejderkryds«. Blandt de

indsendte rigtige løsninger trækkes lod om

Gavekort til Depotet på 50 kroner.

Den rigtige løsning vil blive bragt i Magasinets februarnummer.

Lodret

- 1 Morgenmad (?)
- 2 Forbavset
- 3 Fugt
- 4 Jens Pedersen
- 5 Stedord
- 6 Få
- 7 Sendes små spejdere efter
- 8 Høj gammel Ford
- 9 Snuppe
- 13 Betjent
- 14 By i Slesvig
- 16 Del
- 17 Drengenavn
- 18 Søren Nielsen
- 21 Kommer (som man udtrykte det på Holbergs tid)
- 28 Har
- 29 Ikke inde
- 30 Lånes
- 31 Have
- 32 Siger kirkeklokken
- 37 Mark
- 38 Tanke
- 39 lagttaget
- 41 Tal

Vandret

- 1 Hovedpryd
- 10 Var tidligere den mørke side ved lysot
- 11 Fra
- 12 Gammel bil
- 13 Beplantning
- 15 Plage
- 19 Tal
- 20 Frelse
- 22 Tone
- 23 Spændede
- 24 Æd
- 25 Strøm
- 26 Vokaler
- 27 Gammel spejder
- 28 To ens
- 29 Bort
- 30 Sluttede dagen i lejren
- 33 Stedord
- 34 Have
- 35 Lever
- 36 Mandsperson, om hvem der berettes en sørgelig historie om grød
- 40 Isoleret
- 42 Erstatte kartofler

aktuelle meninger

Redigeret

af

Jens Andersen

KLIP FRA STAFETTEN

Tjekkoslovakiet – en stat, der kæmper for det dyrebareste i livet, friheden. Frihed til at tro, tale og tænke – frihed til eget initiativ – frihed til at leve. Dette sætter de livet ind på, dette vil de ofre det dyrebareste på.

Man kan spørge, hvad det vedkommer os, og hvad dette har at gøre i et dansk spejderblad.

Vi har i vor daglige stræben en tilbøjelighed til at glemme andre, glemmer hurtigt andres problemer til fordel for egen foretagsomhed. Vi har det for godt, vi lever en beskyttet tilværelse – som dog pludselig røkkos, når vi hører om andres livsvigtige problemer.

Spejderbevægelsen har et internationalt sigte, men der er ingen spejdere i Tjekkoslovakiet. Der er ingen korps for ungdommen, hvor de må have frihed. Der gives ikke tilladelse til selvstændig virksomhed. Efter at have lovet under Åget i 20 år, så det pludselig ud til, at det skulle lykkes for et folk at opnå en vis frihed, men igen, ja, I ved selv, hvordan det er gået.

Ved at støtte deres sag giver vi dem en moralsk støtte, der måske og forhåbentlig en dag vil gøre verden en lillebitte smule bedre, end den er. BP siger: »Har du blot været med til at forbedre verden en lille smule, har du nået meget.»

(forkortet).

Kommentar:

Ja, spejderbevægelsen har endnu ikke opfyldt sin største opgave, nemlig afspænding, internationalisme og aldrig mere krig. Det er et spørgsmål, om vi kan løse dette problem. I de fleste krige er modstanderne oftest fra henholdsvis »den frie verden« og den kommunistiske verden. I »den frie verden« er spejderbevægelsen fuldt ud tilladt, men det gælder ikke i den kommunistiske.

Spejderbevægelsen bliver altså i kommunistiske lande betragtet som værende en trussel mod styreformen, og er der så ikke gået politik i spejdersporten?

Jens Andersen

**DEBAT
DEBAT
DEBAT**

hvad mener du?

Skriv til Magasinet

(se adressen side 162)

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

Bjørn rejser med sin far Torbjørn, sin mor og sin søster Gudrid til Grønland for at slå sig ned hos Erik den Røde. De lander på Grønlands sydspids og træffer Torkel, på hvis gård de bliver vinteren over.

En spåkvinde – vølven – fortæller Gudrid, at hun vil blive gift to gange, første gang med en fornem mand i Grønland, og Bjørn bliver spået, at han vil komme til mange fremmede lande.

Næste forår fortsættes rejsen langs Grønlands vestkyst til Eriksfjord. Her bliver Torbjørn og hans slægt indkvarteret på Erik den Rødes gård »Brattahlid«.

Et mærkeligt fund

Om foråret begyndte Torbjørn og hans folk at bygge en gård på den anden side af Eriksfjord på et lille næs. Stokka-næs skulle gården hedde.

Der blev lagt store kampesten nederst i muren, og ovenpå anbragte man flade sandsten. Væggene blev tættet med græstørv.

Derefter byggede de kostalden. I forlængelse af den byggede de laden og en stald til malke-får og geder. Der blev også lavet en stald til ride-hestene, og lidt længere borte blev der bygget stalde til pakheste, kvier og kalve. De skulle jo ikke malkes, så de kunne godt bo lidt afsides.

I kostalden blev der indrettet bås til køerne. Flade sten blev sat på højkant som skillerum. Der var ikke megen plads, når man skulle kante sig ind mellem dyrene, og mørkt var der også. Når man om vinteren skulle ud at malke eller fodre, måtte man have en fakkell med.

I udkanten af hjemme-marken byggede de folde til fårene og en lille fold ved siden af, hvor lamme-

ne skulle være om natten. Om morgenen blev fårene malket, før de blev lukket ud på græsgangen sammen med lammene.

Der var nok at gøre den sommer!

Bjørn var vant til at tage fat, men aldrig før havde han slidt i det som i år. Men han mærkede også, hvordan sliddet og maset gav ham kræfter. Alle folkene her ved Eriksfjord var stærke. De måtte arbejde hårdt.

Mon Bjørn kunne blive lige så stærk som Erik den Rødes fætter Torkel? Bjørn havde hørt, at Erik engang havde været på besøg hos Torkel, der boede et stykke borte ved en anden fjord.

Torkel havde gerne villet give sin fætter noget godt at spise, og ude på en ø havde han nogle får og en vædder gående. Denne vædder ville han hente. Men da der ingen båd var i nærheden, svømmede han ud til øen og tilbage igen med den store vædder på ryggen!

En dag i slutningen af sommeren var Bjørn med på rensdyr-jagt. Det var Erik den Rødes yngste søn Torstein, der førte an, og desuden var et par karle fra Brattahlid og fra Stokkanæs med.

De var gået fra Brattahlid ind langs med fjorden og lidt op i landet. Op mod en bakke så Bjørn en lille hytte, bygget af jord og sten; den var rund og gravet halvt ned i jorden.

Det var tydeligt, at den var blevet forladt for nogen tid siden, for den var sunket en del sammen. Men bag ved hytten lå der spyd med sten-spids og en kniv – også af sten.

Hvem kunne have boet her? Folkene i Eriksfjord byggede da ikke den slags hytter – og de brugte ikke våben af sten, men af jern.

Bjørn kaldte på Torstein og karlene.

»Kom og se«, råbte han, »et mærkeligt hus!«.

Torstein fortalte, at hans far Erik den Røde også engang havde fundet en sådan hytte. Der måtte altså have boet mennesker her, før de selv kom. Men der var ingen, der havde set disse mennesker. De var sikkert rejst herfra for lang tid siden.

»Hvordan mon de så ud?« sagde Torsteins karl, men det kunne man jo ikke vide.

De gik ind over nogle bakker, hvor Torstein var kendt, og ned til en stenvold, som han havde lavet sidste sommer. Her var der rensdyr, og bag ved volden havde han ligget på lur efter dem.

De lagde sig alle fem bag volden, fik den tørrede fisk frem og gav sig til at spise. Det var ret varmt, og der var mange myg.

Mens de spiste, talte de igen om hytten. Hvem mon havde boet der?

Først flere år senere – og i et land langt borte fra Eriksfjord – så Bjørn den slags mennesker, som havde boet i hytten. Det var eskimoer. Dengang var der kun få eskimoer på Grønland, og de holdt til i den nordlige del. Enkelte var rejst sydpå til de egne, hvor senere nordboerne slog sig ned, men de var rejst igen. Det var en af deres forladte hytter, Bjørn havde set.

Mens de spiste, kom fire rensdyr hen imod dem.

De fem mænd dukkede sig bag volden med deres spyd parat.

Dyrene gik langsomt, nippende af mosset og det tynde græs. To af dyrene var ganske nær.

Torstein og en af karlene sprang frem med hævede spyd. De to dyr

styrtede om, de to andre satte i løb bort over fjeldmarken.

Et nyt land

Sidst på sommeren sejlede et skib ind i Eriksfjord. Om bord på skibet var Eriks ældste søn Leif. Han havde været i Norge, og det var ikke så lidt, han kunne fortælle om den rejse.

Han havde besøgt den norske konge Olav, som havde modtaget ham godt. Hos kongen havde han lært om den nye tro på Kristus, og han var blevet døbt.

Kongen havde bedt ham tage en præst med til Grønland, når han rejste hjem, og det havde han gjort.

På Brattahlid var den nu ikke alle, der var glade for præsten og den nye tro. Især var Erik utilfreds, men hans kone syntes godt om kristendommen og lod sig nogen tid efter døbe.

Leif havde mere at fortælle: I Norge havde de været ved at bygge et kæmpestort skib. – »Det var det største skib, man kan tænke sig«, sagde Leif, »det skal hedde Ormen den Lange«.

Der var således nok at tale om den vinter på Brattahlid. Torbjørn og hans familie var tit derovre. Det var jo let for dem om vinteren at løbe derover på skøjter.

Bjørn var en god skøjteløber. Hans skøjter var lavet af hesteknogler, der var flækket på langs, glattet, tilspidset og med huller til snore.

Næsten hver dag øvede Bjørn sig i at løbe på skøjter. Han skubbende sig af sted over isen med en spids kæp. Så strøg han af sted.

En aften den vinter talte man på Brattahlid om landene langt borte i det store hav: Irland, Skotland, Færøerne og Hebriderne.

Der var en gæst fra en anden gård, der fortalte, at han havde set et land langt mod vest; det lå meget længere væk end både Irland og Skotland.

Den mand, der talte, hed Ketil. Han var for nylig kommet til Eriksfjord.

Alle blev helt stille og så på ham – hvad kunne det være for et land? Det havde ingen hørt om før. Han måtte fortælle.

Ketil blev først lidt genert, fordi

han skulle fortælle for dem alle sammen, men så begyndte han:

»Det var den gang, jeg sejlede med Bjarne. Han var en dygtig handelsmand og kom langt omkring. Hveranden vinter var han udenlands, og hveranden vinter boede han hos sine forældre i Island.«

Jeg var hans rorkarl i nogle år. Vi havde været i Norge den vinter, da hans far bestemte sig til at rejse sammen med Erik den Røde hertil. Da vi så om sommeren kom til Island, fik Bjarne at vide, at hans far var rejst.

Han stod og tænkte, kunne vi se, og sagde ingenting. Vi skulle jo ellers have skibet losset.

»Hvad tænker du på?« spurgte jeg, »skal skibet ikke losses?«.

»Jeg havde tænkt mig, at jeg ville være hos min far i vinter«, svarede han, »hvis I vil med, så sejler jeg til Grønland nu!«.

Vi sagde, at vi ville med, for vi kunne godt lide Bjarne, og han var en dygtig sømand.

»Jeg tror nu nok«, sagde Bjarne og lo lidt, »at folk vil sige, vi er vældig dum-dristige. Der er jo ikke nogen af os, der før har prøvet at sejle til Grønland«.

Og det var jo også rigtig nok.

Men vi sejlede!

Da vi havde sejlet i tre dage, kunne vi ikke mere se Island. Så blev det vind-stille og stærk tåge. I mange, mange dage kunne vi ikke se, hvor vi sejlede. Det var ikke rart, så langt ude på havet.

Endelig lettede tågen, og vi kunne igen se solen. Vi sejlede mod vest én dag og én nat, og nu så vi land.

Mon det var Grønland? Det troede Bjarne ikke, men han sagde, vi skulle sejle nærmere.

Vi kunne nu se, at landet var lavt, og at der var skove og små høje.

»Det kan ikke være Grønland«, sagde Bjarne, »for i Grønland er der bjerge«.

»Vi sejlede ud på havet og mod nord. To dage efter så vi land igen; det var nyt land. Det var også dækket med skov, men mere fladt.«

»Det er heller ikke Grønland«, sagde Bjarne. Vi ville gerne i land alligevel og hente vand og træ. Men Bjarne sagde, at vi manglede ingen af delene, så vi skulle bare

sejle videre. Det gjorde vi så – vi sejlede mod nord-øst.

Tre dage efter så vi land for tredje gang. Det land var fyldt med bjerge og bræer. Der så ikke rart ud. Bjarne gav os besked om at sejle videre.

»Det er heller ikke Grønland«, sagde han.

Vi sejlede først langs med land og så ud i havet.

Efter fire dage så vi land for fjerde gang.

Bjarne sagde: »Dette land ser ud, som jeg har fået at vide, at Grønland skal se ud«.

Vi lagde til ved et næs. Der lå en båd, og da vi var gået lidt op i land, så vi en gård.

Og det var netop Bjarnes fars gård«.

Ketil standsede. Alle havde lyttet spændt, nu spurgte flere:

»Hvorfor i alverden gik I ikke i land? Ville Bjarne da ikke se, hvordan det nye land var?«.

»Næh«, sagde Ketil, »der er mange, der har spurgt om det, men Bjarne var altså ikke nysgerrig. Han ville bare finde sin fars gård«.

Nu begyndte de at tale sammen om landet – om rejsen dertil, og om hvordan der kunne være derovre.

Eriks ældste søn, den høje, stærke Leif, var nok den mest interesserede. Bjørn så, at han flyttede sig over ved siden af Ketil, og i den næste tid opsøgte han ham ofte og spurgte ham ud.

Leif Erikssøn

Da Torbjørn en dag i foråret havde været på Brattahild, kunne han fortælle store nyheder:

Leif Erikssøn havde besluttet sig til at rejse mod vest for at finde det land, Ketil havde talt om. Han var nu på vej til Bjarne for at købe hans skib.

Kort tid efter kunne en af karlene fortælle, at Leif var kommet tilbage til Eriksfjord. Han havde købt Bjarnes skib og fæstet 34 mænd til rejsen.

Leif ville gerne have sin far Erik med.

»Jeg er for gammel til den slags ting«, havde Erik sagt, men Leif havde fået ham overtalt. Erik skulle bringe lykke til rejsen, havde Leif sagt, og så havde hans far givet efter.

Hele familien på Stokkanæs roede over til Brattahlid den dag, Leif skulle rejse. Hans skib var tjæret og set efter, revner var tættet med kohår, og et nyt sejl var parat. Der var bragt mad og drikkevand om bord, og hver mand havde med en pose af skind, hvor han havde sine egne ting.

Erik og Leif red som de sidste ned fra gården mod skibet, men lige før de nåede stranden, snublede Eriks hest. Erik faldt af. Han skreg, så ondt gjorde det i hans ene fod. Den var kommet slemt til skade.

De løb alle hen til ham.

Men nu rejste han sig roligt op.

»Det er nok ikke meningen«, sagde han, »at jeg skal finde andre lande end det land, som vi bor i nu. Vi skal ikke rejse længere sammen«.

Torbjørn hjalp ham op på hesten, og de red hjem, men Leif og hans folk sejlede bort.

(FORTSÆTTES I NÆSTE NUMMER)

JUNGLE NYT

JULEGAVEIDEER

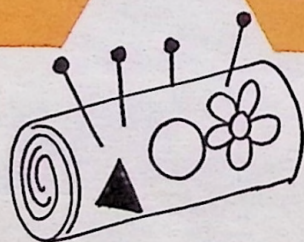

Hjerte til vat
eller sejl-garn:
2 hjerter af pap
eller kraftigt stof
sys sammen.
Et lille hul
i det forrest.

Til væggen:
Filtklip limet på stof.

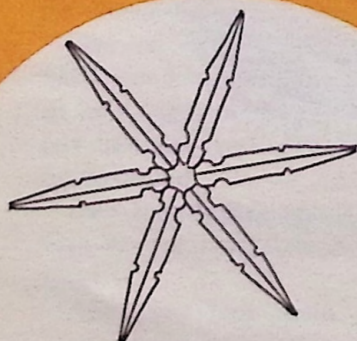
Halsmykke i krydsfiner:
Det skraverede
saves ud.
Blomsten kan males.

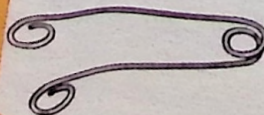
Nålepude:
Stykket kan strikkes.
Hvis det er af stof kan det
pyntes med kludeklip.

Bøjle med pose.

Bordskåner af træ:
Tøjklemmer skildt ad og
limet sammen, støttet af
en lille rund papskive
i midten.

Æggestang:
Bøjet af kobbertråd.

Kan man bruge dette knob til at tøjre en ko?

der, mine tænder!» Det viste sig, at hans fortænder i overmundten var løse, men han kunne da forklare, hvordan det var gået til. Han og Hathi var kommet løbende fra hver sin side ved et hjørne af huset. Der var de stødt sammen, da de begge to var for vilde til at bremse i tide. Da Tha var højere end Hathi, var han kommet til at bide ham i hovedet. En af ulvepigerne gik med Tha hjem. Til julemødet mødte Hathi med et stort plaster i hovedet, mens Tha måtte leve af suppe og grød en hel uge, fordi han ikke måtte bruge sine tænder. Ja, sådan kan det gå, når man har for megen fart på.

Gale katte får revet skind

Det skete på et af de sidste møder før jul. Ulveungerne løb og legede uden for lokalet. Der var faldet lidt sne, så man kunne lave nogle glidebaner. Akela og et par af de større ulveunger var ved at gøre lokalet i orden til mødet. Pludselig kom Hathi styrtende ind med hænderne oppe i panden. Man kunne se, at det blødte. Hathi

græd lidt, så det var ikke helt nemt at forstå, hvad der var sket. Han boede ikke så langt fra lokalet, så han blev sendt hjem for at få plaster på. Hans bandefører og en anden stor ulv gik med ham. Næppe var de kommet ud af døren, før Tha kom løbende ind med hænderne for munden. Også han græd, mens han råbte: »Mine tæ-

VÆVER

Her ved juletid har du alle tiders chance for at tage væver. Hertil skal du kunne:

Kunne mindst to af følgende tre punkter:

1. Sy/brodere: mindst to arbejder (f.eks. korsstingsbroderi, pudestykke, stofdyr, tevarmer).
2. Rya-knytning: mindst to arbejder (f.eks. vægstykke, pudestykke, forligger).
3. Hækle/strikke: mindst to arbejder (f.eks. grydelapper, æggevarmere, halstørklæde).

KULSØ

MØBLER TIL LOKALET

På nærmeste savværk får I dem til at save de 4 tykke stammer igennem, og I har jeres bordplade. Inden I samler pladen på de to tværlægter, bør I høvle siderne parallelle. En gang schellak, og I har en knald-flot bordplade.

Benene skrues fast i tværlægterne, og tværpinden til benene sættes fast med en bundkiling.

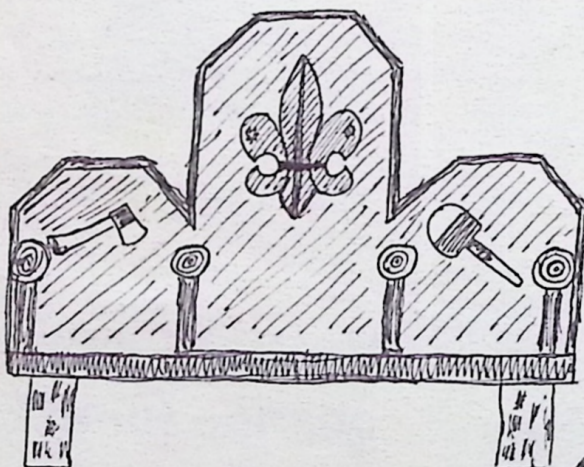
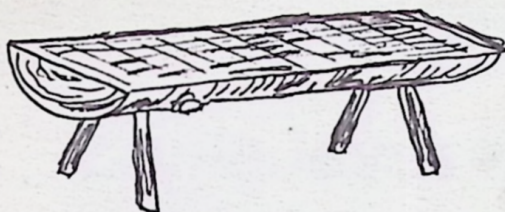
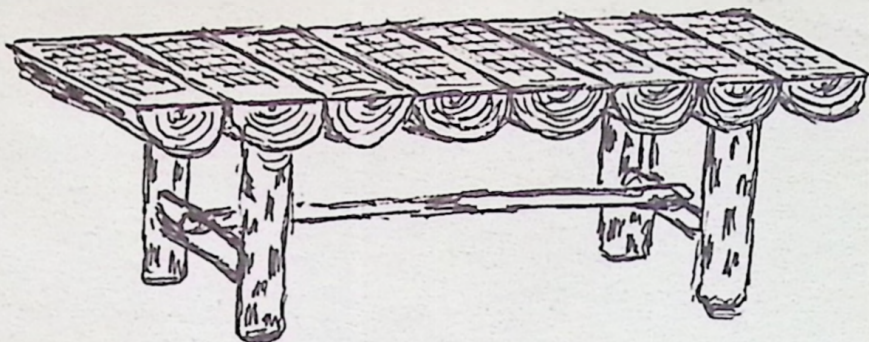
I må også have noget at sidde på, der svarer til bordet, så hvad med at lave nogle skamler. Trillerne kan I sikkert få hos en skovfoged, og benene er ganske simpelt 3 stykker kosteskæft.

I kan også lave nogle bænke, hvis I synes det er bedre. Her skal I have savet en stamme igennem, eller måske er I så dygtige, at I kan flække den pænt? 8 stykker kosteskæft, og I har 2 bænke.

Har I ikke en særlig stol til jeres patruljeleder, så er her et forslag. Ryglæn og pladen til at sidde på kan I sikkert få billigt på et savværk, eller måske har en af jeres forældre en tyk plade stående? Armlænet er i birk, og her bruger I også en bundkiling i hjørnerne. Stolens ben skal vel også være i birk, og samlingerne er de samme som ved bordet.

Har jeres trop et højsæde, hvor I engang imellem kan hædre jeres tropleder. Nå, ikke, jamen her er en idé. Fremstillingen er den samme som ved stolen, blot skal jeres plade være lidt større. Jeg vil også foreslå, at I laver benene noget tykkere.

MØBLER

Materialer

4 tykke stammer, 4 halvt så tykke stammer plus de 3 tværpinde og 2 lægter til at bære bordpladen.

1 trille. Kesteskaft, der svarer til bortykkelsen.

En stamme. Kesteskaft, der svarer til bortykkelsen.

2 plader. 10 stykker 8 cm tykt træ.

2 plader. 8 stykker 8 cm træ. 4 tykke stammer til hjørnerne.

Aktivitetsplan - Skovmænd 68	125
Aktuelle meninger	160, 174
Aktuelt stof til Magasinet (redaktionsfrister)	83

Bjorns Rejser, fortsat fortælling 115, 136, 156 og 175	
---	--

Boganmeldelser:	
Nick	155
Pioner 2	8, 40, 44 og 78
Broer, permanente (Kulso)	42
Bulhuse til Ny Hedeby	26

Dagbog - din bedste ven på hejken	6
Duplikeret patruljeblad	52
Dyrebehandlede grankogler	140

Farvandsafmærkninger	20
Flagsignaler for søspejdere	87
Fotoarkiv	91, 155
Fotokonkurrence	14, 32, 59
Fugleagttagere, nyt patrulje- duelighedstegn	66
Fyr - gran	140

Gran - fyr	140
Grønland, vil du med til	129
Grønlandske spejdere i Danmark	2

Humormærket, nyt patrulje- duelighedstegn	126
--	-----

Internationalt	18, 38, 58, 114
I vores patrulje (Ugler, Geels trop)	28

Jamboree-on-the-air 1968	168
Jessen, Erik - præsentation af lejrchefen	131
Junglenyt... 10, 34, 54, 74, 94, 118, 138, 158, 178	

Kalkmalerier, hejktips til skovmænd ...	88
Kan du lave en cykel? (Ny Hedeby)	102
Kátangut gruppen	129
Kátangut kuerten	4
Korpsledelsen præsenteres	170
Korpslotteri	31, 43
Korpslotteri, trækningsliste	97
Korpsrådsmødet i april 1968	120
Kortnyhed fra Geodætisk Institut	29
Kulso-siden:	

Bulhuse til Ny Hedeby	26
Forste kulso-båd?	62
Kulso-samlinger i praksis	60
Mejsekasser	22
Mobler til patruljelokalet	180
Permanente broer	42
Reliefkort	122

Landsskovmandsturnering 1968 (Skæg og blå briller)	104, 124, 164
Lejre, husbyggeri i forsøgscentret (Ermelund)	108
Lerbrænding (Ny Hedeby)	150
Lokalhistoriker, nyt patrulje- duelighedstegn	146
Læserbreve	109

Møjskasser (Kulso)	22
Mobler til patruljelokalet (Kulso)	180

Nordens største cncmand	29, 43, 91, 143
Ny Hedeby:	
Invitation til skovmænd	46

Kan du lave en cykel?	102
Lerbrænding	150
Ny Hedeby marked	166
Pionerlejr i plinsen	70
Præsentation af Erik Jessen	131
Sommerens arbejder 1968	130
Vi ses skovmænd (Højborg)	144
Vær med i Ny Hedeby	23
Ny titler.....	142

Opfinderklubben:	
Automatisk dør gang-gang	73
Cykelbil	93
Elektronik	92
Ferie-vækkekronometer	49
Foderbræt	30
Holder til loddekolbe	73
Moderne stenaldertyktøj	49
Morsesummer	13
Lys-tænder	49
Overblændingsmixer	92
Push Pull modtager	111
Regnalarm	12
Ringeapparat, der ikke kan standses	12
Skruetvinge	73
Tonegenerator til morse.....	134
Transistorradio	30
Trådløst samtaleanlæg	134
Orkanens rasen (Skovriderens dagbog)... ..	50
Orkestermærke, nyt patrulje- duelighedstegn	148

Patruljeblade:	
Duplikeret patruljeblad	52
Redaktører se her	17, 133, 169
Patruljeduelighedstegn:	
Flere patruljeduelighedstegn	17, 63
Fugleagttagere	66
Humormærket	126
Lokalhistoriker	146
Orkestermærke	148
Signalor	106
Woodcraft	64
Patruljefartøj, nyt til søspejdere.....	72
Pionerarbejder	40
Pioner 2:	
Anmeldelse	78
Luftgyngende	8
Rejsning af en høj rafte.....	44
Primikursus	86

Redaktionsfrister	
(Aktuelt stof til Magasinet)	83
Rejsning af en høj rafte (Pioner 2)	44
Reliefkort (Kulso)	122

SEA 68	135
Sejldugsbåde	24
Signalsystem for søspejdere	100

SPEJDERNES MAGASIN

INDHOLD 1968

Signalor, nyt patruljeduelighedstegn ...	106
Sikken kattepine	99
Skovduen (2. Østerbro, Ridder Roland)	45
Skovmænd, aktivitetsplan 1968	125
Skovriderens dagbog	
Orkanens rasen	50
Om at vise træer ud	168
Skæg og blå briller, lands- skovmandsturneringen 1968	105, 124, 164
Spejderchefen, interview med Thorkild Glad	84
Spejderfrimærker	162
Spejderhjælpen	
En spejder er hjælpsom (Th. Glad)... ..	3
Optakt til 1968	109
Resultat 1967	4, 31
Spejderloven	
Er den forældet?	5
Læsernes svar	48
Spejdertidende	15, 36, 56, 76, 96, 110, 132, 152, 172
Sundhedsfarligt vand	123
Stjansen (Erik Christiansen), præsentation af	167
Søspejdertavler	
Farvandsafmærkninger	20
Signalsystem SØ/DDS 1968	100

Thorkild Glad, interview med den afgående spejderchef	84
Tomahawk, lav en	82
Tænk på fuglene	30

Uhyggelig oplevelse på patruljetur	109
Utraditionel jernbanetur	154

Vipporetten, særkuvert for	135
Vi ses i Ny Hedeby (Skovmænd)	144

Walkie Talkie	68
Woodcraft - nyt patruljeduelighedstegn...	64

Æresside 18, 38, 58, 79, 98, 112, 135, 142, 173	
---	--

INDBINDING AF SPEJDERNES MAGASIN

Vil du have indbundet denne årgang af Spejdernes Magasin i grønt stift lærredsbind m. guldtryk, kan du inden 15. febr. 1969 sende de 9 numre samt indholdsfortegnelsen til Clemenstrykkeriet, Kystvej 37, 8000 Århus C. Prisen er kr. 15,00 ved indbetaling samtidig med indsendelse af bladen eller kr. 20,00 pr. efterkrav. Læg en seddel med dit navn, adresse samt postnummer/distrikt inden i blad nr. 1. Det er også muligt at få indbundet 1967-årgangen i et bind for sig. Må da ved indsendelsen være bundtet særskilt, og også her skal en seddel med navn og adresse være indlagt i blad nr. 1.